

mit Forslag snarere vil bringe foregede Udgifter end Besparelse for Statskassen; jeg troer idetmindste ikke, at det er paa Statskassens Vegne, at den ærede Ordfører eller Andre fører Ordet imod mit Forslag. Den ærede Ordfører udtalte, at jeg vilde føre hele Administrationen ind under Staten, og at det var Meningen med dette Overgangsforslag. Oversturen eller disse Indretninger, hvis Virksomhed jeg, under de nuværende Forhold skal yde samme Anerkjendelse som den ærede Ordfører, staae jo urørt i Forslaget; derfor vil dette ikke volde Administrationen nogen uønsket Bøvlighed med Regnskabsvæsen og Sligt, Alt dette kan efter mit Forslag forblive i samme skjønne Orden som nu for næste Finantsaar. Den ærede Ordfører udtalte en varm Tillid til Almuen; dog troede han, den var befængt med for stor Trofkyldighed til at følge Ledere, som den ikke skulde følge. Hvorledes disse to Ting kunne rime sig, forstaaer jeg ikke ganske. Har man Tillid til Almuen, saa maa man troe, at den forstaaer at skjelne mellem det Gode og det Onde, forstaae selvbevidst at gjøre det og ikke trofkyldig følge flette Ledere. Saa kan jeg da bedre forstaae den høitærede Ministers bestemt udtalte Mistillid til, at de aandelige Interesser kunne være sikrede, naar de ikke kunde omgjørdes imod Demokratiet. Jeg nærer en bestemt Tillid til at Folket — om end Stemningen efter Tidernes Bessaffenhed kan gaae op og ned — aldrig vil vise sig knapt ligeoverfor Bevillinger til aandelige Formaals Fremme, og at man trofkyldigt, idet man seer, hvorledes Folket nu i en lang Aarvælle har benyttet den Frihed, det har, kan lede det paa den Bæ, der her er anvist. Udtalelser om, hvorledes det siden vil gaae Forslaget, naar det nu vedtages, skal jeg ikke gaae ind paa. Jeg skal ikke gaae ind paa, hvad Folkethinget vil gjøre ved 3die Behandling; thi det vedkommer ikke mig her; men hvad der vedkommer mig her, er at udtale, hvad jeg troer, Folkethinget bør gjøre ved den nuværende Behandling. Naar et saadant Spørgsmaal kommer frem — og det er ikke noget Nyt, det er ikke opfundet af mig, det er i Principet ligesaa gammelt som vort constitutionelle Liv

— naar dette Spørgsmaal kommer frem — saa modarbejdet som det er — saa siger jeg, at dets Forkastelse vil betyde en Underkjendelse af Forslagets Princip, og altsaa at alle de Bestræbelser, som man fra den Side, hvortil jeg hører, har udfoldet for at sætte det igjennem, siden vi have faaet vor Forfatning, have været spildte, og jeg skal tilføie, at man har mange Exempler paa, at en Afstemning over en Sag, selv om den i samme Aar ikke endelig blev til Lov, har indeholdt Spirer til en endelig Afgjørelse senere i den forønskede Retning, hvorimod der ved en ugunstig Afstemning, naar man af forskjellige Grunde — hvordan de end ere bestaaende — vilde søge at afholde sig fra at anerkjende det, som man i Virkeligheden ellers kunde billige, er fremkaldt en Slaphed, en Standsning i Bestræbelserne imod det fastsatte Maal. Om det store Spørgsmaal, som den ærede Ordfører førte paa Bane, angaaende Folkethingets Opøsning, Cabinetsspørgsmaal osv, skal jeg ingen Anledning have til her at gaae ind paa. Her er kun Tale om ved Finantslovens 2den Behandling at stemme over et Forslag dertil, og der foreligger ikke her at stemme over noget Cabinetsspørgsmaal eller over Folkethingets Opøsning. Forrigt skal jeg bemærke, at jeg — og jeg troer, at de, der dele min Betragtning med Hensyn til Forslaget, maae sige det samme — at vi ikke med Hensyn til Bessaffenheden af et nyt Folkething skulde være hange for en Opøsning paa Grund af dette Spørgsmaal. Jeg vil blot endnu bemærke, at der er mange forskellige Ytringer faldne med Hensyn til dette Spørgsmaal; der er saaledes Medlemmer, der have sagt, at der vil høre stor Bøvlighed til at føre det igjennem, det giver jeg Ret i, men det er morsomt nok, at disse Ytringer falde fra ærede Medlemmer, der selv vilde stemme imod det; de skulde selv forsøge at stemme derfor, saa vilde de formindstke de Bøvligheder, som de ere saa velvillige at udtale, at der vil finde Sted. Jeg ffylber det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Zahle) en Udtalelse om Tallene, og jeg troer at burde gjøre det saameget snarere, som den ærede Ordfører var lidt i Bidsfa-